

Spații verzi și educație ecologică la Școala Sanitară Postliceală „Carol Davila”

Prof. Valeriu Anghel

Motto

„Meșteșugul cel mare e să îndrepti pe cineva fără să-i spui, ba chiar fără să știe că a greșit” (Nicolae Iorga)

Învățământul preuniversitar românesc este organizat pe niveluri, forme, filiere și profiluri.

Învățământul școlar preuniversitar are trei niveluri: 1. învățământul primar (clasa pregătitoare și clasele I-IV, elevii fiind în stadiul de dezvoltare „copii”;

2. învățământul secundar, cu două trepte: cel gimnazial (clasele V-VIII, elevii între 11/12 și 14/15 ani fiind considerați „preadolescenți”) și cel liceal (cu clasele IX-XII, elevii între 14/15 și 18/19 ani fiind „adolescenți”; 3. învățământul terțiar nonuniversitar (numit postliceal, cu o durată de studii între 1 și 3 ani, cuprinzând „tinerii” între 19/20 și 25/30 de ani).

Obligatorii sunt numai primele două niveluri; în învățământul postliceal se pot înscrie și „adulți” (peste 30 de ani).

Școlile terțiare private preiau inițiativa

Învățământul românesc din ultimele decenii nu a dat deloc mâna cu România educată propusă de președintele țării: peste 40% din elevi sunt „analfabeți funcționali” (nu au capacitatea de a înțelege un text și de a reflecta asupra lui); anul acesta, peste jumătate din cadrele didactice au picat examenul de titularizare; în ceea ce privește numărul absolvenților de școli postliceale, suntem pe ultimul loc în Uniunea Europeană.

În acest context, faptul că un grup de doamne vrâncene s-au gândit să înființeze o școală postliceală în cadrul unei asociații private nonprofit este de toată lauda, Școala Sanitară Postliceală „Carol Davila” din Focșani educând tineri absolvenți de liceu pentru viață, sănătate, bine și frumos. Fotografia alăturată spune de altfel totul!

***Tinerețe și exuberanță:
„Sunt asistentă medicală”***

După ultima oră de curs, în scuarul școlii sanitare

O parte din colectivul didactic de predare

Elevi și profesori la banchetul de absolvire

Școala Sanitară Postliceală „Carol Davila” din Focșani a fost înființată în 1993 de asistenta medicală Constanța Ioan de la Spitalul Județean, în cadrul Asociației „Societatea Doamnelor Vrâncene”. La început a funcționat ca filială a Colegiului Național de Nursing București, ulterior fiind acreditată independent.

Neavând spațiu propriu, a închiriat întregul etaj IV din internatul Grupului Școlar Agricol de atunci. Din colectivul care a inițiat proiectul a făcut parte și doamna Maria-Margareta Manea, astăzi președinta Asociației „Societatea Doamnelor Vrâncene” și secretara școlii. Directoare este, din 2010, economista Carmen Covercă (după ce ținuse contabilitatea asociației șase ani). Din personalul de predare și instruire practică fac parte asistentele medicale Pamfilica Vechiu, Eliza-Mihaela Șimon, Andreea Grama. Unele discipline de specialitate sunt susținute de medici, iar obiectele de cultură generală – de profesori de la diferite Colegii. Elevii urmează, la alegere, unul din cele două profiluri: 1. *asistent medicină generală* și 2. *asistent balneo-fizio-kinoterapie*. Programa școlară se încadrează în medicina tradițională.

Medicina energetică – un vis îndepărtat în timp

Fizica cuantică ne învață că ceea ce numim *materie* este o sumă de *pachete de energie* aflate în continuă vibrație, dispuse într-un spațiu cuantic. „*Particulele subatomice vin din acest spațiu, ne lasă imaginea doar aparent consistentă a formelor pe care le conturează, apoi dispar în «lumea» din care au venit*” – scrie Dumitru Constantin-Dulcan în *Inteligența materiei* (2009). În jurul tuturor corpurilor fizice există un câmp de energie purtătoare de informație morfogenetică, invizibil pentru majoritatea dintre noi.

Dacă Universul este energie, înseamnă că și corpul uman este energie, la fel ca plantele și celelalte viețuitoare, fiecare sistem viu emițând în jurul lui radiații electromagnetice. Fizica cuantică ne aduce aproape zilnic noutăți în favoarea omului și ne demonstrează că ființa umană funcționează pe bază de energie. Ca atare și bolile de care suferim au o componentă energetică: când unele organe primesc mai multă energie, iar altele mai puțină, apare boala și atunci este nevoie de reglarea rezonanței energetice.

6

Fostul administrator Vasile Bubuligă, îngrijindu-și „peretele de iederă”

7

8

Actualul administrator, Mirela Iftimie, recoltând semințe de noptițe (sus) și „discutând” cu trandafirii aduși de ea ca butași, acum înfloriți

Doi administratori de top și încă unul

Împrejurul clădirii în care funcționează Școala Sanitară „Carol Davila” este plin de verdeață: arbori și pomi fructiferi, arbuști ornamentali, trandafiri și levănțică, flori de tot felul – de la ghiociei care ies primii de sub zăpadă la varza ornamentală, care rezistă la temperaturi de până la -15° C.

Cel care a început să ridice vegetație ornamentală pe spațiul prin care se trece spre sălile de curs ale școlii este un lăcătuș-mecanic, absolvent deci al unei școli profesionale cu un alt profil decât cel horticol, cu numele moromețian de Vasile Bubuligă. A fost administrator 12 ani, din ianuarie 2004 până în august 2016.

Din admirație pentru lucrul bine făcut, nu l-am întrebat niciodată cum a extins perdeaua de iederă pe un gard de 50 metri lungime și peste 2 metri înălțime veșnic verde și tot timpul tunsă profesional. A adus de acasă și a plantat în fața clădirii zece trandafiri, două tufe de bujori, o tufă de crini imperiali, un brad (atât i s-a prins din șapte, cum mie mi s-a prins o levănțică din zece!), crizanteme, gălbenele, tufănele și nu mai știu ce. Deși s-a pensionat de peste șapte ani, vine și acum, voluntar, să taie trandafirii toamna sau să îngrijească iederea când e cazul (foto 6).

După pensionarea acestuia, a fost angajată o doamnă – Mirela Iftimie, absolventă a unei școli postliceale sanitare, care se ocupă și de curățenia spațiului de la etajul IV. O doamnă care oricând poate fi eroina unui roman, așa viață încărcată de obligații are. Îi plac florile și se ocupă de ele în limita timpului de care dispune. A adus de acasă și a plantat în scuarul de trecere trandafiri, lilioci, hortensii, gura leului, aster, mur, garofițe japoneze etc. Am lucrat mult timp împreună. Dacă trebuia să caute pe internet cum să tratăm o floare – o făcea pe loc, dacă aveam nevoie de o fotografie – își scotea imediat telefonul din buzunar (fără a aportul ei nu aș fi putut ilustra articolul de față).

Când răsădește o floare, îngenunchează pe o perniță, ca sculptura lui Brâncuș intitulată *Rugăciune*, sapă o gropiță cu un cuțit (să nu deranjeze florile din jur), toarnă în ea apă, apoi scoate răsadul cu pământ dintr-un pahar din plastic, îl pune delicat în gropiță și adună pământul în jurul florii. Un adevărat ritual, cum rar mai întâlnești la floricultori. Și tot pe ce pune ea mâna – se prinde (foto 6 și 7).

„Încă unul” este autorul acestor rânduri, care locuiește la parterul internatului, având aceeași intrare cu școala sanitară. S-a angajat voluntar, alături de Mirela Iftimie, să se îngrijească de spațiul adiacent clădirii, aducând din fonduri proprii pământ de flori și răsaduri. În cei patru ani de când face acest lucru, a adus de pildă peste o sută de saci cu pământ de flori, terenul fiind pe alocuri betonat, precum și răsaduri în fiecare sezon.

Despre spațiile verzi din dicționare și legi

Când am început, în urmă cu patru ani, împreună cu administratorul școlii sanitare, să reorganizăm spațiul de trecere spre sălile de curs, niciunul nu știam prea multe despre spațiile verzi. Așa că am început să căutăm prin dicționare și legi ce trebuie să înțelegem prin *spații verzi* în cazul nostru.

Lucrări cu caracter general de obicei, dicționarele spun că *spațiul verde* (folosit mai des la plural) este o *suprafață acoperită de vegetație* (naturală sau cultivată) *în perimetrul unei așezări*. Prin *spațiu* se înțelege o porțiune de teren, iar prin *verde* – *care are culoarea frunzelor, a ierbii, a vegetației fragede de vară*.

Într-o lege aflată în reexaminare la Camera Deputaților, *spațiul verde* este o *suprafață de teren care înglobează vegetație dezvoltată natural și/sau plantată de om, care are rol social, cultural sau de protecție a mediului și care ajută la asigurarea, creșterea sau îmbunătățirea calității mediului de viață umană prin aportul estetic, ecologic și/sau posibilitatea de recreere*.

Cuvintele cheie care însoțesc sintagma *spațiu verde* sunt *amenajare, protecție și conservare*. Tăierile (defrișările) neautorizate de arbori și arbuști, deteriorările aranjamentelor florale și ale gazonului din spațiile verzi sunt infracțiuni pedepsite de lege. Și tot legea privind administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților face deosebirea între spațiul *din jurul* unor dotări publice și *incintele* unor instituții sau spațiile verzi amplasate *adiacent* clădirilor. Incintele instituțiilor pot fi mărginite de amenajări cum sunt terenurile de sport, magaziile, grădinile etc.

Prima constatare care se degajă din prevederile legislative de mai sus este aceea că nicăieri nu se spune că din spațiile verzi fac parte „amenajări” străine de vegetație, cum ar fi lozinci, ciuperci din plastic, figurine din cauciuc sau ipsos, umbrele în toate pozițiile, biciclete, pietre, desene pe asfalt, fluturi de carton cu becuri în spate, măști, încălțări sau hamacuri pentru elevi. De aceea considerăm că prin vegetație trebuie să înțelegem numai arbori și pomi fructiferi, arbuști ornamentali, tufe, plante sălbatice, flori și iarbă (gazon). De asemenea se cere să protejăm și să conservăm ceea ce există, fără a defrișa, tăia sau vătăma ceva.

În ilustrațiile alăturate se vede că nu ne-am atins de bujorii și trandafirii aduși de fostul administrator, noi doar îmbunătățind peisajul cu panseluțe, gura leului, gazanii, gladiole plantate în locurile libere (foto 9), că am umplut spațiile goale cu alte soiuri de trandafiri (foto 10), iar degradarea gardului din spatele clădirii) am acoperit-o cu zorele (foto 11).

Spații verzi și educație ecologică la Școala Sanitară Postliceală „Carol Davila” din Focșani

Pomi fructiferi și gard învăluit de iederă, trandafiri și regina nopții, crini imperiali și petunii îi întâmpină pe profesori și elevi la intrarea în clădire. Se învață medicina clasică, așa cum se procedează în mai toată lumea. Ei știu însă că un pom sau o floare față de care manifestă și trandeețe în afară de apa pe care le-o toarnă zilnic la rădăcină, are o dezvoltare mai rapidă și mai armonioasă decât dacă ar avea o atitudine indiferentă sau ostilă. Coridoarele de iederă, trandafiri și crizanteme pe care ei le parcurg spre sălile de curs sunt structuri vii și deschise care se întrepătrund cu câmpurile energetice ale omului.

Într-o zi poate vor afla că boala este o lipsă de comunicare între celulele corpului, un haos energetic și că terapiile oferite de medicina energo-informațională se centreează pe echilibrarea energetică a organismului, tratând corpul în totalitatea lui fizică și psihică. Elevii din fotografia de jos, aflați într-un moment de destindere, par să confirme acest lucru.

„Suntem aici, în acest colț de Univers, expresia ultimă a evoluției. Mâna unui *arhitect inteligent* și nevăzut ne-a desprins din lut și ne-a construit după un plan din care transpare unicitatea sursei, treaptă cu treaptă, până la nivelul creierului capabil să se gândească pe sine (...). Omul nu poate trăi pur și simplu, nu poate avea doar o existență pasivă. Cu sau fără voia sa, el se *implică* în fizica Universului. *Prin gânduri, prin acțiune, prin faptele sale bune, prin faptele sale rele.* Când adevărul acesta ne va pătrunde, atunci, *în clipa astrală a devenirii noastre, se va aprinde în noi lumina inteligenței ce s-a regăsit pe sine după o lungă rătăcire pe cărări de Univers*”. (Dumitru Constantin Dulcan)

Omagiez, în pagina următoare, aniversarea a 30 de ani de la înființarea Școlii Sanitare Postliceale „Carol Davila” din Focșani prin reluarea unei poezii prelucrate de mine după un text nesemnificativ găsit într-o revistă mai veche. Versurile exprimă, pe alocuri aproape biblic, unitatea structurală dintre Om și Univers, dintre ființa umană, plante și celelalte vietăți, dintre trup și suflet etc.

Toate – sub semnul implacabil al Divinității! (**Val**)

Omagiu Școlii Sanitare Postliceale „Carol Davila” din Focșani 1993 - 2023

Fă-ți timp...

În trecerea grăbită prin lume, către veci,
fă-ți timp măcar o clipă să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să vezi durerea și lacrima arzând,
fă-ți timp cu-o vorbă bună să le alini pe rând,
fă-ți timp pentru iubire în jur să luminezi,
fă-ți timp să-ți făurești un țel și-n el să crezi.
Fă-ți timp pentru-adevăruri și adânciri în vis,
fă-ți timp pentru cântare cu sufletul deschis,
fă-ți timp să vezi pădurea, s-ascuți un mic izvor,
fă-ți timp s-auzi ce spune o floare, un cocor.
Fă-ți timp un roi de fluturi să însoțești în zbor,
fă-ți timp s-admiri splendoarea cu care vin și mor,
fă-ți timp s-aștepți din urmă când mergi cu slăbănogi,
fă-ți timp, pe munte seara, stând singur, să te rogi.
Fă-ți timp către părinți să-nținzi ambele mâini,
fă-ți timp de-o mângâiere și-o coajă pentru câini,
fă-ți timp să fii umil, să nu fii vanitos,
fă-ți timp să fii și-al casei și-n slujba lui Hristos.
Fă-ți timp să guști frumosul din tot ce e curat,
fă-ți timp, că ești de taine mereu înconjurat,
fă-ți timp de rugăciune, de post și meditari,
fă-ți timp să-ți bucuri frații în sfintele-adunări,
fă-ți timp și-adună-ți zilnic din toate câte-un pic
fă-ți timp că viața trece și când nu faci nimic!
Fă-ți timp, lângă cuvântul lui Dumnezeu să stai,
fă-ți timp din fericire un strop măcar să ai,
fă-ți timp, pe dinăuntru să te privești ca om,
fă-ți timp să-i mulțumești de umbră unui pom,
fă-ți timp, atent la toate, din toate să înveți,
fă-ți timp să dai și vieții și morții tale preț.
Fă-ți timp acum, că-n urmă zadarnic ai să plângi –
Comoara risipită a vieții n-o mai strângi!

La mulți ani!